

ĐẠI ĐẠO TAM KỶ PHỔ ĐỘ
TÒA THÁNH TÂY NINH

Tiểu Sử
bà giáo-sư
TRẦN KIM PHỤNG

QUANG MINH
SƯU TẦM

TÀI LIỆU SƯU-TẦM
2013

Ebook được làm theo ẤN-BẢN phổ biến trên Website của **DAOCAODAI.INFO**. Mọi góp ý, đề nghị bổ túc, sửa đổi những sơ sót, có thể có, xin vui lòng gửi điện thư vào địa chỉ: *tamnguyen351@live.com*

Thành thật tri ơn **QUANG MINH, BAN PHỤ TRÁCH PHỔ BIẾN KINH SÁCH WEBSITE DAOCAODAI.INFO** đã bỏ nhiều tâm-huyết và công sức trong việc sưu tập, biên khảo, đánh máy, in ấn hay phổ biến trên Website ngõ hầu **GIAO-LÝ ĐẠI-ĐẠO** được phổ truyền rộng rãi, lưu lại di-sản tinh-thần vô-giá cho thế-hệ hiện tại và nhiều thế-hệ tiếp nối mai sau.

California, 03/08/2013

Tâm Nguyên

Tiểu Sử
bà giáo sư
TRẦN KIM PHỤNG
QUANG MINH
SƯU TẦM

MỤC LỤC

❖ TIỂU SỬ BÀ GIÁO SƯ TRẦN KIM PHỤNG	9
▪ TIỂU SỬ	11
▪ THƠ CỦA BÀ TRẦN KIM PHỤNG	13
▫ Luận Cơ Đời.....	13
▫ TIỀN BẠN.....	17
▫ TỰ THUẬT (quả sầu riêng).....	17
▫ THI CHÚC HÔN	18
▫ KHÓC CHỒNG	18
▫ GIẤ BẠN của Hà Thủy (Dursal).....	19
▫ Tả Cảnh Trời Chiều	25
▫ MỘT VỤ TRÁO LÁ SỐ THỬ CƠ.....	26
▫ Lời kết.....	27

TÒA-THÁNH TÂY-NINH

**TIỂU SỬ BÀ GIÁO SƯ
TRẦN KIM PHỤNG**

TIỂU SỬ

THEO LỜI TƯỜNG THUẬT CỦA ÔNG GIÁO HỮU Thái Cảnh Thanh (kêu là Cảnh Điện Báo) Thì Bà Trần Kim Phụng là chơn linh của Khổng Minh. Bà rất sáng suốt giải quyết những sự khó khăn của Đạo. Một khi Đức Quyền Giáo Tông và Đức Hộ Pháp gặp việc khó khăn, 2 ông lên Nam Vang hỏi ý kiến của Bà thì Bà giải quyết mau lẹ thỏa đáng.

Chồng bà là ông trưởng tòa người Mertinique, tên Batrya... Cũng do ông Cảnh cho biết chơn linh của ông này là Mạnh Hoạch. Theo truyện Tam Quốc Chí thì Khổng Minh bắt được Mạnh Hoạch bảy lần đều tha, lần chót mới giết. Thành thử Mạnh Hoạch tái kiếp để đòi cái quả mà Khổng Minh đã giết mình, nên làm chồng còn Khổng Minh phải hoá nữ để cho xong quả kiếp.

Bà làm thi không cần suy nghĩ, thường kêu: “*Ký Cảnh đem giấy viết tôi đọc cho viết*”. Bà làm thi hay họa thi trong 5–10 phút là xong.

Sau khi bà lìa đời thời gian lâu không có giáng cơ. Một hôm bà về cơ Đức Hộ Pháp hỏi nguyên do thì Bà tiết lộ rằng bà được Chí Tôn phong Giáo Sư, nhưng thời gian lãnh chức hành Đạo chưa bao nhiêu, chưa có công nghiệp xứng đáng với nền chánh giáo. Vì lẽ đó mà bà thẹn không giáng cơ. Nhơn dịp này Bà khuyên nữ phái ráng lập

TIỂU SỬ

---

công bồi đức cho xứng đáng phẩm tước chớ chẳng phải
lãnh Thiên Phong, không hành Đạo mà về cõi Hư Linh
vẫn tự toại an nhàn.

THƠ CỦA BÀ TRẦN KIM PHỤNG

Ngài Cao Tiếp Đạo làm bài:

LUẬN CƠ ĐỜI

*Thay đổi tang thương tỷ cuộc đời,
Chuyển xây vòng thế biết bao mươi.
Cột trò mộng huyền người khôn dại,
Thử thách nhơn gian tiếng khóc cười.
Lừa lọc khuôn linh âu cũng thật,
Sắp bày cơ tạo há rằng chơi.
Vẫy vùng cho khỏi lằng vay trả,
Đến cửa vĩnh sanh mới thấy Trời.*

HUYỀN QUANG
(CAO TIẾP ĐẠO)

Họa Nguyên Vận:

*Dám hỏi cùng ai cuộc ở đời,
Tẽ vui hòa lẫn mấy nhiều mươi.
Gặp thời tranh cạnh say rồi tỉnh,
Nói chuyện tang thương khóc gượng cười.
Hư thiệt trò đời mua cũng rẻ,
Lợi danh chován thế nghĩ mà chơi.
Nào ai muốn biết cơ mâu nhiệm,
Thử bước non cao thấy tội Trời.*

ỨNG QUÂN
(Nữ Giáo Sư Trần Kim Phụng)

Ông Đặng Thúc Liêng 1 thi gia khi hay tin chồng bà Kim Phụng qua đời đã gởi cho bà 1 bài thi để gheo như vậy:

*Xa nhẵn hoa thơm tiếng đã từng,
Rằng nghe vắng vẻ cái vườn xuân.
Can giống lá thắm thối thời chó...
Đón gió chim xanh há biểu đừng...
Cung quế đường xưa đà bật dấu,
Vườn đào lối cũ đã quen chưa.
Văn Quân nay gặp chàng Tư Mã,
Rồng nọ thêm vây, ráng mọc sừng.*

ĐẶNG THỨC LIÊNG

Bà họa lại:

*Cái giọng năm ba cũng đã từng,
Xin đừng vẽ bướm cợt hoa xuân.
Bày lời Đông Trác ai kìa chó?
Dỡ ngón Tương Như thiệp bảo đừng.
Bắt phụng cỡi Rồng khen lớn mặt,
Cấp non nhẩy biển há quen chùng
Làm thính chẳng nói cho rằng ngổ,
Nói lại thì mang tiếng sê sùng.*

TRẦN KIM PHỤNG

Có một thi sĩ vô danh cũng gheo Bà:

*Nầy hỡi nầy cô gái sắc tài!
Cầm kỳ thi họa chẳng thua ai?
Chẳng hay tuổi Á bao lắm đấy?
Mà góa duyên Âu đã bấy chầy?
Đẹp vẽ duyên nay còn đượm sắc,
Hương đưa liễu nhụy khắp cùng bay.*

---

*Thuyền kia đồn dập còn mờ mệt,
Này hỡi này cô gái sắc tài!*

VÔ DANH

Bà họa lại:

*Thôi chớ đon ren chữ sắc tài,
Giang sơn này hỡi thuộc về ai?
Sá chi bỏ liễu âu thân phận.
Để thẹn mày râu đã bấy chầy.
Gan óc để đâu nông nổi thế?
Cánh hồng sao chẳng vẫy vùng bay?
Cái cơ duyên nợ không chi lạ,
Thôi chớ đon ren chữ sắc tài.*

Thật là tuyệt diệu, ông vô danh trách Bà lấy chồng Âu, bà hỏi lại phận nam nhi sao không chống Pháp để giải phóng cho nước nhà mà sao lại trách phận quần thoa yếm mang quần vận, vậy chớ tài an bang tế thế để nơi nào?

Ông Trần Khải Sơ ở Sa Đéc có tặng bà đại ý tâng tụng văn tài của nữ sĩ.

*Bấy lâu nghe tiếng sấm vang tai,
May mắn hôm nay thấy đặng tài.
Da tuyết tóc mây đời có một,
Miệng thêu lòng gấm, gái không hai.
Tạ Nương vinh liễu không nhường gót,
Tô Thị hổ văn khó sánh tài.
Gặp gỡ tình cờ lòng kính tặng,
Phước duyên toàn vẹn chúc trang đài.*

TRẦN KHẢI SƠ

Bà họa lại:

Tiếng ngọc lời vàng đã chán tai,
Sa giang dễ thấy bạc anh tài.
Tước kinh lịch sự già nên một,
Quyền được nhơn tình thế chẳng hai.
Bảy bước thi hành khan tốt bực,
Năm xe văn khảm đã bày vai.
Dưới đời ít kẻ bì cho kịp,
Phong nhã thôi thôi dọa các đài.

TRẦN KIM PHỤNG

Có ông Hồ Xuân Lang đi Nam Vang chơi, chê xứ này không có cảnh đẹp, cũng thiếu bực văn chương, thiếu tay cầm kỳ, có làm bài sau:

Nam Vang phong cảnh có chi hay?
Tài tử phong lưu chẳng mấy người.
Uống rượu chung tình e thiếu bợm,
Gãy đàn lưu thủy chẳng siêng tay.
Nghe ma đọc phú thêm buồn mãi,
Mời quĩ chơi cờ giải muộn đây.
Ước đặng ít người ra đối diện,
Nhọc lòng Gia Cát đợi lâu nay.

HỒ XUÂN LAN

Bà họa lại:

Thoạt nghe tiếng nói, hủy chà hay!
Nẻo tắc đường quan cũng gọi tài.
Chưa hãn đại khôn hầu nể mặt,
Cho tường cao thấp sẽ nhường tay
Văn chương lối Hán kìa ai đó?
Thao lược bên đường hiểm kẻ đây!

---

*Múa chó khoe khoan tài trí ẻ!
Cửa Ban thường lại thế xưa nay....*

TRẦN KIM PHỤNG

Câu văn chương lối Hán nào ẩn ý chê Hồ Văn Lan là thấp thỏi lại có nghĩa tục nhục mạ một cách tài tình. Câu chót nói ông Lan nhè múa hát trước cửa Lỗ Ban mà khóc văn trước Khổng Thánh thì nó đau đớn sâu sắc đến tột bậc, thật đáng phục tài.

TIỀN BẠN

*Cá nhận từ đây rẽ nước mây,
Nhìn sông non luống những châu mây.
Cờ reo giục khách lời tan hiệp,
Rượu rót đưa người lúc tỉnh say.
Trăng gioi nhấp nhô lần sóng bạc,
Mưa phùng láy pháy giọt sầu xây.
Cái mùi ly biệt ai từng nếm,
Nếm thử rồi ai cũng thế này.*

TRẦN KIM PHỤNG

TỰ THUẬT (QUẢ SẦU RIÊNG)

*Này thương cho trái, trái gai gai,
Căn dặn về ăn phải nhớ dai.
Vật mọn vì tình xin gấn tưởng,
Người cam thọ nghĩa dễ đầu sai.
Đợi lòng bạn bậu lòng chưa dứt,
Bốn mắt trắng trưng mắt đoái hoài.
Dập dã cảnh tình khi trở bước,*

Sầu riêng luống để chẳng mời ai.

TRẦN KIM PHỤNG

THI CHÚC HÔN

*Dâu Nam Vang, Rễ đông sàng,
Tơ nguyệt sẵn bên mối tạo đoan.
Hiệp bạn trăm năm gầy sự nghiệp,
Chung lưng một gánh nợ giang san.
Cầu tòng phận gái nên dày vắn,
Chữ nghĩa đàn trai hỏi vẹn toàn.
Duyên trẻ phi duyên xuôi bạn cũng,
Trò đời gương Đạo cả phôi trang.*

TRẦN KIM PHỤNG

*Tần Tấn hôm nay hiệp một nhà,
Phú Đồi hạnh Đạo kết nhân gia.
Tuồng đời tua vẽ màu Đồi đậm,
Cửa Đạo thanh cao nét Đạo lò.
Gái Tấn khá gìn tròn đức bốn,
Trai Tấn bền giữ vẹn giếng ba.
Nhúm nhen ấm áp lò hương lửa,
Chung gánh giang sơn chớ nại hà.*

GIÁO SƯ TRẦN KIM PHỤNG (1932)

KHỐC CHÔNG

*Bến tục đã từng giải tuyết sương,
Bồng lai nay gửi tám cang trường.
Trối ca hờn thiếu khua sanh ngọc,
Chớp bóng giận gì thiếu mảnh gương.*

---

*Lầu giải đồng tâm ai những nhớ,
Hoài tình tri kỷ kẻ ngôi thương.
Trông mây hỏi bạn ơi còn nhớ,
Cái nghĩa cùng nhau xẻ mấy đường.*

TRẦN KIM PHỤNG

GIÃ BẠN CỦA HÀ THỦY (DURSAL)

*Cùng nhau bàn bạc chỉ hôm nay,
Rừng sáng dương quan, tổ trở hài.
Tức cảnh phân trình thơ gượng tả,
Cảm tình lãnh ý nhận hồi lai.
Khêu đèn ứng đối thâu canh vắng,
Nhìn khách tương giao trọng nghĩa dài.
Mỗi mỗi vẽ vào trong trí nhớ,
Dấu xa muôn dặm tưởng không phai.*

Bà Trần Kim Phụng họa:

*Nước bèo tan hiệp lẻ xưa nay,
Bạn bieu làm chi lúc trời hài.
Nam Bắc tuy nhiên rằng cách bức,
Non sông còn giống thuở tương lai.
Thơ đưa rượu tiễn câu thù tạc,
Kẻ ở người đi, dặm vẫn dài.
Tri kỷ dễ tâm đâu có nữa,
Ngại gì nghĩa lợt với tình phai?*

Nơi quyển Chí Sĩ Nguyễn Quang Diệu Thi Ca Và Cuộc sống của tác giả Nguyễn Văn Hậu trang 92 có viết đoạn như vậy:

Người ta còn kể chuyện ngâm họa sôi nổi giữa Thầy

Minh, nữ sĩ Trần Kim Phụng và cụ Nguyễn Quang Diệu chuyện khá vui xin phép được nhắc lại: Nữ sĩ Trần Kim Phụng tức cô hai Hồn mà ở miền Nam nhiều người biết tiếng hay thơ, trước kia từng lưu lạc nhiều nơi.... Năm ấy nữ sĩ đi tu và được xung vào phái đoàn truyền Đạo từ Kim Biên xuống Tân Châu.

Thầy Minh một nho sĩ ở Cao Lãnh, trước đã từng nghe danh Trần Kim Phụng nhưng chưa biết mặt lại vốn không thích mối Đạo mà nữ sĩ Trần Kim Phụng đang theo, nay tình cờ gặp nữ sĩ đứng ra truyền bá, có ý không bằng lòng nên chất vấn rồi công kích thẳng tay.

Sau 1 hồi biện bác cãi cọ, Thầy Minh đưa ra một bài thơ tỏ ý châm chọc và không muốn nữ sĩ làm công việc ấy nữa. Mời bạn xem bài xướng của Thầy Minh.

*Tai đã từng nghe mắt chưa từng
Hôm nay gặp gỡ xiết cho mừng.
Lòng mong..... vàng đá
Chuyện khéo gây nên tiếng sỡ sùng.
Mô Đạo phải toan diu dặt nẻo,
Bút dây nổ để động lay rùng.
Chừ thôi lỗ võ đường lui tới
Quày quả lên yên bước ngập ngừng.*

Nữ sĩ bèn họa lại bài Thầy Minh, bài họa chới ngược khiến Thầy Minh phải đỏ mặt.

*Kẻ tục người thanh gặp mới từng,
Dở buồn, dở giãn dở vui mừng.
Say sưa nể bợm khoe mình ốc,
Sè sọt thì ông đồ vận sùng.*

---

*Chát chúa không phân loài điệu vị,
Mịt mù nào tỏ đám mây rừng.
Cột trò nghỉ nổi cơn cười lạnh,
Lấp lừng làng vắng bước lại ngừng.*

Trời! Kim Phụng mĩa mình “*đổ vận sừng*” và chê văn chẳng sông câu? phải

“Lấp Lững làng vắng bước lại ngừng”.

Hai đảng đang cãi nhau thì cụ Nguyễn Quang Diêu tới cụ hỏi ra rồi giảng hòa và sau đó họa trao nữ sĩ một bài khuyên theo con đường cách mạng.

*Nghe nói mây mưa giấc đã từng,
Vì ai tỉnh ngộ khiến ta mừng.
Nào nề lúc trước thân tề phẫn,
Hồi hộp chuyện sao xác đội sừng.
Đài kiến đôi phen vùi lấp bụi
Đường gai hoa nở mở thông rừng.
Con đường giải phóng thênh thang đấy
Gót ngọc khuyên ai bước chớ ngừng.*

Nữ sĩ xem và chịu cụ là người có học và cao hạnh đáng xưng lên bậc đàn anh.

❖ *Ngày 30 – mass – 1941*

Giáng Cơ

GIÁO SƯ HƯƠNG PHỤNG

*Chào ông Khai Đạo, anh Sĩ Tải, ba anh Cửu Trùng
và em Hai.*

Chị hồi còn tại thế chị muốn tìm kiếm em đặng độ em

đi với chị một con đường, ngắt tìm kiếm không ra manh mối.
Nay chị về Thiêng Liêng chị trông thấy em biết đường Đạo
đức chơn chánh mà lập công thì chị mừng biết bao cho kể xiết.

Em từ đây nếu như có việc chi buồn hoặc việc chi bí
yếu thì kêu chị, chị chỉ giáo cho.

Em có căn quả lớn ngày sau em có phân hơn người ta.
Em vừa biết Đạo tiếc thay chị đã ly trần song chị có trù mến
em về buổi trước nên có tình nguyện theo hộ em.

(Ngọc Đạt: xin chị độ dẫn ông già em vào cửa Đạo).

Để mặc chị toan liệu, để chị cầu nguyện xin các Đấng
Thiêng Liêng đặt cho em một cái tên Thánh để dễ bề tu niệm.

Chị khuyên em ráng học cho biết chữ Quốc Ngữ đặng
dễ cho em xem kinh coi sách một mình ở nhà khỏi cần ai.

Ráng, có chị bố hóa cho.

Thôi chị tạm thăm em mấy lời khá nhớ nghe. Ông Khai
Đạo tại sao lên Kim Biên không ghé thăm em.

(Trí Thanh nói:.....) ⁽¹⁾

À lúc nầy em có một chuyện muốn cậy ông, vậy ông
sẵn lòng chăng.

(Sẵn lòng)

Em có một người em yêu dấu là em Hai đây. Vậy kể
từ đây em cậy ông nói chừng dùm nghe.

(Trí Thanh nói:.....)

À việc đó không chúng có ai, nay có đủ mặt đây thì
ông liệu.

(Trí Thanh nói:.....)

Được kỳ tới sẽ nói nhiều, em xin kiếu.

---

(1). Trí Thanh là Ngài Khai Đạo Phạm Tấn Đãi

❖ *Ngày 25 mai 1941 à 11h*

GIÁO SƯ HƯƠNG PHỤNG

Chào mấy anh lớn, chào em Hai. Chị hứa cầu xin cho em nhưng các Đấng buộc chị phải tiếp dân, xong chị vì nhiều phận sự, vậy chị khuyên em ráng lập công đức trước đi, thế nào chị cũng nài xin cho em được chị mới an dạ. Chị để một vị Thân theo hằng ngày để xua đuổi những tà thần theo cám dỗ em. Em cứ an tâm công phu.

(Xin chị giáng tâm cho em thức tỉnh chớ em không được mình mãi)

Được ráng nghe, việc ấy em cầu nơi lệnh bà Cửu Vị Tiên Nương miễn mình lo trừ quỷ làm âm chất thì thần minh ủng hộ. Xin chào mấy vị, em xin kiếu.

THĂNG

Một giai thoại nói về sự độ rỗi Bà Trần Kim Phụng. Đức Hộ Pháp lên Nam Vang muốn độ bà bằng văn chương; Đức Ngài gởi bà bài thi sau đây:

*Nắm vóc đất vẽ tranh chời lữ,
Cầm mũi kim soi bụng Thái Sơn.
Biết người cái thế khai nguơn,
Làm chi đồ lệ, để hờn non sóng.*

Bà chiêm nghiệm biết Thiên mạng của Đức Ngài nên xin thọ giáo theo Đạo Cao Đài.

Như thế chúng ta thấy cách một chơn linh cao trọng rất nhạy cảm về đường Đạo đức, hễ nghe tiếng chuông cảnh tỉnh thì nhớ lại, thánh tâm mà hồi đầu hương thiện ngay.

Sau đây là Thánh Giáo của Bát Nương nói đến nguyên căn của Bà Trần Kim Phụng.

❖ *Phạm Môn, ngày 10/11-6 Nhâm Thân (13/14 Juillet 1932)*

Phò loan: Hộ Pháp—Tiếp Đạo

BÁT NƯƠNG

Chào mừng mấy anh và chị Ứng Quân.

Chị nghe em:

*Quán tục bấy chừ dựng thành thời,
Phân ranh ở thế khổ theo đời.
Trái oan vẫn vít nhành khuê hoát,
Duyên phận đeo đai đóa ngọc bồi.
Lửa kiếp hương còn thơm của Phật,
Nước duyên giọt rã ước cung Trời.
Đem thân ra khỏi phồn ba cảnh,
Dầu phải dầu than cũng hạp mùi.*

Mấy người đàn ông, em ít ưa làm quen nên không cho chi hết, họ vô duyên quá. Ứng Quân à, họ nói lên em hoài, nên em phát ghét.

Thôi em từ giã chị Ứng Quân, còn anh Trọng muốn hỏi thì đợi họ về nhà mà hỏi. Em chào Nhị Tỷ.

THĂNG

(Bài Thánh Giáo này của ông Phối Sư Thượng Cảnh

Thanh tặng).

Nhóm Tuyết Cốc và Tiên Thiên về phá Tòa Thánh Bà
Trần Kim Phụng chống lại bằng văn chương rất nặng nề:

*Mồ cha tám kiếp lữ gian manh,
Năm tối đồ mưu phá Đạo lành.
Khảo Phật trầy da không thấy mở,
Làm tôi phản chúa đáng ghê danh.
Đốt kinh, hủy báng người tu niệm,
Quyết sách đón ngăn kẻ học hành.
Quý giận, Thân Hờn, Trời Đất ghét,
Há dung tánh mạng gã tôn sanh.*

ỨNG QUÂN

GIÁO SƯ TRẦN KIM PHỤNG

Bà Giáo Sư Hương Phụng cùng Giáo Hữu Thái
Đến Thanh đi hành Đạo trên vũng Sài Năng (Róm pong
chuang) năm 1937 xe chạy cập triền núi Tà Lơn, tức cảnh:

TẢ CẢNH TRỜI CHIỀU

Hương phụng:

*Cảnh lịch khen ai khéo vẽ vời,
Nước non qua lại mấy ngàn khơi.*

Thái Đến:

*Một bầu thế giới khinh khinh rộng,
Đôi dãy càn khôn rộng rộng ngời.*

Hương Phụng:

*Màn sáng xé xang hình gấm trải,
Rừng tòng tịch mịch bức tranh phơi.*

Thái Đến:

*Vạn bang thế sự do Thiên tạo,
Khách tặc kìa ai có biết thời.*

MỘT VỤ TRÁO LÁ SỚ THỬ CƠ

Trong quyển Hồi Ký Bồ Túc của ông Phối Sư Thượng Vinh Thanh, trang 7 có đoạn như vậy:

“Một đêm nọ, có bà góa phụ Trần Kim Phụng là người đàn bà sang trọng, có tên tuổi lại là một thi sĩ ở Nam Vang mà ai ai cũng đều kính nể, đến hầu đàn mà lại có tư ý muốn thử cho biết sự thiệt hư. Bà cũng vào trước đàn cơ quì lạy như mọi người, dâng sớ xin thi. Trong Đàn thì đông đảo, mỗi người đội một lá sớ, lòng thành cầu khẩn. Lúc mới vào đàn còn đang lộn xộn, kẻ đứng người quì, bỗng đứng có ông bạn quen tới Huỳnh Đình Thới, kế toán viên hãng buôn, cố ý đến thử sự linh thiên của Đàn cơ, ông lòn ra phía sau của Bà Trần Kim Phụng đã quì và đổi lá sớ trên đầu, ông lên trao lá sớ của ông để trao vào lá sớ của bà mà bà không hay, cũng không ai để ý, rồi ông quì xuống đó đội lá sớ của Bà Trần Kim Phụng.

Khi cơ giáng ban 1 bài thi bát cú cho Bà Trần Kim Phụng thi do ông Huỳnh Đình Thới đội dâng, chữ đầu của bài thi là “Phụng” (Phụng đến bờ dương trời tiếng kêu...) tác giả chỉ nhớ câu đầu của bài thi, còn trong ý tứ bài thi toàn là chuyện của Bà Trần Kim Phụng.

Rồi đến lượt ông Trần Đình Thới mà lá sớ lại do Bà Trần Kim Phụng đội dâng, cơ giáng cho 1 bài thi bát cú có tên “Thới” đứng đầu mà ý tứ và sự việc đều đúng với sớ cắm mà ông Thới đã viết trong lá sớ. Khi bài đàn đem thi ra đọc lại, ông Thới mới thú thật là ông trao

*lá số của ông cho Bà Trần Kim Phụng để thử xem cơ
thiệt hay già. Chừng ấy ông mới bái phục sự linh hiển
của Thiêng Liêng.”*

LỜI KẾT

Đây chỉ là tài liệu sơ tầm, chưa đầy đủ về cuộc đời hành Đạo và ngày sanh thán mất của Bà. Rất mong được sự bổ sung của chư Đạo Hữu để người viết sử Đạo sau này có đầy đủ tài liệu hoàn thiện về Tiểu Sử của Bà Trần Kim Phụng.

QUANG MINH (SƯU TẦM)

TIỂU-SỬ BÀ GIÁO-SƯ
TRẦN KIM PHỤNG
QUANG MINH
SƯU TẦM